

Living the Lotus 4

Buddhism in Everyday Life

2026
VOL. 247

The Brazil Dharma Center Welcomes Rev. Takashi Maeda, Director of Rissho Kosei-kai International, on March 22

Living the Lotus Vol.247 (Април 2026)

Објавено од Ришо Косеи Каи
Фумон Медиа Центер, 2-7-1 Вада, Сугинами-Ку,
Токио, 166-8537 Јапонија
Тел: +81-3-5341-1124
Факс: +81-3-5341-1124
Имејл: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp
Сениор Едитор: Такаси Маеда
Едитор: Сачи Микава
Цопс Едитор: Александар Димовски
Уредувачкиот тим на Меѓународното
Ришо Косеи Каи

Ришо Косеи Каи е световна Будистичка организација чија света списа е Тројната Лотос Сутра. Таа била создадена од Основачот Никјо Нивано и Ко-основачот Мјоко Наганума во 1938. Оваа организација е составена од обични луѓе и Жени кои имаат верба во Будата и стремат да ја збогатат нивната духовност преку примена на неговите учења во секојдневниот живот. И во локалните заедници и на меѓународно ниво, ние, под водството на Претседателот Ничико Нивано сме многу активни во промовирање на мир и благосостојба преку алтруистички активности и соработка со други организации.

Насловот на овој билтен, Живеејќи го Лотосот- Будизам во секојдневниот живот, ја пренесува нашата надеж за стремење кон практикување на учењата на Лотос Сутрата во секојдневниот живот во несовершен свет за да ги збогатиме и направиме нашите животи повредни за живеење, како што убавите лотосови цвеќиња цветаат во калливо езеро. Овој билтен има за цел да им помогне на луѓето насекаде во светот да го применат Будизмот полесно во нивните секојдневни животи.

Личност така мала како виола

Поч. Ничико Нивано
Претседател, Ришо Косеи-каи

Поемата на Сосеки и декларацијата при раѓањето на Шаќјамуни

Во 1897, новелистот Сосеки Натсуме му пратил на неговиот близок пријател, Шики Масаока, вакво хаику: ‘Роден така мал како виола, / Така скромна личност.’ Иако напишан не долго после Јапанската победа во Првата Сино-Јапанска Војна (1894-95), помеѓу атмосфера на воодушевување како што земјата се движела кон станување на модерна нација, оваа поема се чини дека излучува чувство слично на тага во однос на Сосеки.

Важно е за луѓето да ја ценат нивната сопствена индивидуалност и да живеат со гордост. Не разбирајќи го ова, сепак, може да води кон ароганција – како да се биде премногу горд на себеси или да ги застрашува другите луѓе – и повремено, дури да шири опасно расположение помеѓу луѓето насекаде дека војната е прифатлива. Соочен со таа реалност, јас чувствувам дека поемата на Сосеки е проткаена со желбата да се биде како виола покрај патот која цути тивко, живее енергично но незабележливо, и е присуство кое ги утешува и смирува умовите на тие кои ќе имаат прилика да го видат тоа.

Церемонијата на прославување на раѓањето на Шаќјамуни ќе се случи на 8ми Април, кога ние повторно ќе размислиме за значењето на неговата декларација при раѓањето, ‘Јас самиот сум почитуван, на небото и на земјата,’ за која е речено дека ја кажал веднаш после неговото раѓање. Оваа декларација може да биде интерпретирана дека не учи нас на важноста на скромноста и себенабљудувањето кое е однесување како на емоциите на поемата на Сосеки, исто како и вистински почит за себеси и другите.

Секоја личност има живот кој е драгоцен и уникатен во овој свет. Кога ние ќе го осознаеме ова, ние разбираме како будалесто е да трескаво стремиме кон дивни амбиции или да се караме или бориме со другите. Во истото време, преку почитување на себеси и на другите – со други зборови, живеејќи во хармонија со секого – ние доаѓаме до подобро разбирање на значењето на

бивање родени како човечки битија и зошто ние сме подучувани дека умот на благодарност и сочувство е поважен од се друго.

Наместо да се обидуваме да бидеме ‘големи зверки’ и да водиме само-задоволен животен стил, ние ќе бидеме многу посреќни ако, на пример, ние носиме мир на умовите на другите луѓе и градиме хармонија околу нас, дури и да ние би можеле да бидеме скромни ‘мали личности.’

Значењето на бивање родени

Сосеки ја одбра виолата, но кој вид на цвеќе вие би одбрале да личите како тоа?

Во оваа сезона, магнолиите, цутовите на црешите, и глуварчињата се прекрасни, и грмушките од дафна се ценат заради нивниот смирувачки мирис. Некој еднаш истакнал дека ‘не постои рангирање на убавината на цвеќињата,’ и сигурно нема разлика, каква што е супериорни, инфериорни, убави, или ружни, која може да се примени на начинот на кој секој вид на цвеќе го прави својот удел во цутењето најдобро што може.

Философот Китаро Нишида (1870-1945) соодветно рекол, ‘Исто како што цвеќињата се најубави кога тие ја изразуваат нивната вистинска природа, човечките битија го достигнуваат врвот на нивната убавина кога тие ја изразуваат нивната вистинска природа.’

За тие од нас кои ги проучуваат и живеат според Будините учења, вистинска човечка природа е ништо друго освен буда природата, и кога ние сите го осознаеме ова и ја манифестираме на шат буда природа, нашите животи ќе станат како тие на цвеќињата, и ние ќе го правиме нашиот удел најдобро што можеме. Во тоа лежи најголемото значење да се биде роден како човечки битија.

Сепак, времето во кое ние стануваме свесни за смислата на животот се разликува од личност до личност, и младите луѓе особено не треба да бидат нестрпливи или песимисти.

Да цитирам една од моите омилен Будистички поеми: ‘Во овој свет, / Живеј како можеш, / Само остани доследен на фокусирање на твојот ум на добротата’ (Сазен Секеи).

Оваа поема значи дека вие треба да ги ставите вашите умови во леснотија; намалете ги вашите желби, грижи, и лутина; и секогаш бидете доследни на себеси.

Ние треба да го одржиме овој став и никогаш да не забораваме да ги ставиме другите на прво место, посебно во ерата на растечка вознемиреност и незадоволство. Ова ќе ни овозможи на сите нас да цветаат прекрасно како уникатни поединци.

(Од *Косеи*, Април 2026)

Практикувајќи ја Дармата Тука и Сега

Сокузе Дојо

Десетте Таквости во секојдневниот живот: Таква последица, таква награда и таков врвен идентитет

Продолжувајќи од претходниот месец, ние сме одушевени да го споделиме следното издание на Практикувајќи ја Дармата Тука и Сега од Др. Доминик Скаранцело, Интернационалниот Советник на Ришо Косеи-каи. Сокузе Дојо е инспирирано од поглавје 21 на Лотос Сутрата и го пренесува принципот на ‘Медитација на Местото на Патот’ – увидот дека секое место може да биде место на практикување. Ова учење топло не потсетува дека ние можеме да ја живееме Дармата во нашите секојдневни животи – било дома, на работа, или на школо.

Др. Доминик Скаранцело

Овојпат ние го заклучуваме нашето истражување на Десетте Таквости преку земање во обзир на ‘таква последица,’ ‘таква награда,’ и ‘таков врвен идентитет.’

Како што основачот на Ришо Косеи-каи Никјо Нивано објаснил, ‘Кога причината (таква причина) сретне соодветна состојба (таква состојба), тоа создава феномен, кој ние го нарекуваме таква последица’ (Будизам за Денеска 162). ‘Таква последица’ се однесува на непосреден резултат кој делото го создава.

Ајде да го отвориме ова со спремно разбирлив пример.

Замислите како јас случајно соборам шоља кафе додека работам на мојот компјутер. Кафето се истура на тастатурата, навлегува внатре, и ја уништува логичната табла. Мојата отсутност на умот (таква природа), која ја создава можноста за овој случај (таков потенцијал), сретнува состојба на шоља кафе ставена покрај мојот компјутер (таква состојба). Невнимателното движење на мојата рака (таква причина) може да не создала проблем под различни состојби. Но кога е дадено присуството на шоља кафе, тоа исто движење станува причина за последица на скршен компјутер.

Ако ова е ‘таква последица,’ Тогаш што е ‘таква награда?’ основачот Нивано објаснил: ‘Последицата не е осознаена само како непосреден феномен; тоа исто остава задржано влијание, како трага или остаток’ (Будизам за Денеска 162).

Во случајот со истурање кафе на мојот компјутер, долгорочните последици се очигледни: потребата да се поправи или замени компјутерот, финансиското влијание на тој трошок, и непријатноста што тоа го создава. Тие тековни резултати ја содржат ‘таквата награда.’

Овој пример е тривијален, но тоа помага да се разјасни низата: причината плус состојбата води до последица и награда. По значајно за нашата среќа,

сепак, е оваа низа во оквир на човечките релации.

Земете на пример момче кој го нуди своето седиште на стара личност во воз или автобус. Непосредната последица може да биде чувство на задоволство на имање направено нешто љубезно. И тоа дело може да ја зајакне желбата да се биде во служба на другите. Ова го негува бодисатва сочувството во момчето, правејќи го него погрижлива личност. Таквата внатрешна промена е исто ‘таква награда.’ Но приметете нешто важно: затоа што ‘таква награда’ на таа доблесна акција е промената на срцето, тоа е исто промена во ‘таква природа.’

Десетте Таквости се како последица повратна врска. ‘Таква награда’ се враќа назад во нашата ‘таква појава’ и ‘таква природа,’ и за возврат, го променува нашиот ‘таков потенцијал’ и така натаму. Резултатите на нашите дела го оформуваат нашиот карактер, и нашиот карактер, за возврат, влијае на правецот на нашите идни дела. Живеејќи во согласност со принципот на Десетте Таквости значи препознавање и вешто раководење на овој самозајакнувачки круг. Ние можеме да го направиме ова преку усогласување на нашите мисли и дела со Будините учења, осигурувајќи дека тие создаваат доблесен круг кој

го прочистува нашиот карактер и ги прави нашите животи посреќни и посполнети.

Но дури и кога ние делуваме невешто и доживееме страдање како резултат, приказната не завршува тука. Долгорочните последици – ‘таквата награда’ – може да не остане негативна. Како ние го интерпретираме и одговараме на последицата и наградата може да преобрази минус во плус. Ако ние ги признаеме нашите грешки, размислувајќи и корегирајќи ги нив (признавање и каење), тогаш дури и последиците и наградите од невешти дела можат да станат драгоцен лекции, служејќи како можности за растеж и разбудување, и искуствата на страдање можат да станат семиња на сочувство и мудрост.

Ова е зошто Основачот Нивано не подучувал нас да ги гледаме сите причини како добри причини – ‘состојба на ум во која ние ја гледаме секоја средба како причина за среќа’ (Буда во секое срце 34). Било да причината веднаш води до корисни награди зависи најмногу до нашата состојба на ум. Ако ние го употребиме секое искуство – пријатно или болно – како материјал за размислување и само-култивација, тие сите можат да допринесат за нашиот развој. Ние не можеме да ги промениме

фактите на нашето минато, но ние можеме да го промениме нивното значење и влијание – нивната ‘таква награда’ – на нашите животи.

Десетте Таквости не се одвоени нешта, туку интегрирани аспекти на секое единично искуство или феномен. Начинот на кој таквостите се однесуваат еден со друг е сличен на плетеното во џемпер. Ако вие извадите една јамка од преѓа, околните плетки се поместуваат исто така. На истиот начин, променувајќи еден аспект на интеракцијата, таков став, израз на лицето, тон на гласот, или реакција, тоа влијае на целината. И преку размислување врз нашите средби, и корегирајќи се себеси како одговор на нив – дури и години покасно – ние осигуруваме дека сите искуства се за целта на разбудување.

Ова меѓуповрзаност на таквостите е ‘од првото до последното, таков врвен идентитет’ (Будизам за Денеска 160). Секој аспект влијае на целокупната динамика. Преку практикување на Дармата во секојдневниот живот со оваа свесност, ние учествуваме свесно во формирање на непосредни последици како и долгорочни награди, постепено трансформирајќи ги нашите животи кон ослободување и разбудување.

Извештај од теренот од Сангха

Поч. Џејмс А. Лунч, Јр.
Свештеник, Ришо Косеи-каи на Њујорк

Прво и најважно, благодарам што ми ја давате оваа прекрасна можност да споделам.

Неодамна, јас размислував длабоко на учењето за ‘таква причина’ и ‘таква состојба’ преку моето искуство со подучување на колега.

Рано во мојата кариера како професор на колеџ, јас имав супервизор, и нашите релации беа често тешки. Имаше времиња кога јас се чувствував неразбран и дури неправедно третиран, вклучувајќи ситуации каде што јас верував дека лажни пријави биле направени во врска со мене. Со текот на времето, нашите улоги се променија, и јас на крајот станав нивен супервизор. Сепак, импресиите кои јас ги формирав не исчезнаа едноставно; тие останаа во мене. Во една точка, јас научив дека оваа личност ја земале во обзир за мојата позиција. Во тој момент, јас се најдов себеси како веднаш конструирам приказна за нивните намери. Кога старите чувства повторно се појавија, и преку призмата на минати искуства, јас почнав да ги гледам нив пак повторно како некој кој правел калкулации и можеби дури се обидува да ме поткопа мене. Без да го осознам тоа, јас ја редуцирав животата, менувачка личност во фиксирана слика формирана од мојата сопствена историја.

Тогаш нешто неочекувано се случи. Оваа индивидуа ми се обрати и ме праша дали ние можеме да зборуваме приватно. После одреден плиток муабет, таа сподели длабоко личен и сериозен предизвик со кој таа и нејзината фамилија се соочуваше. Во тој момент, јас бев погоден не само со ситуацијата која таа ја опишуваше туку со довербата која таа ја имаше во мене.

Додека јас слушав, нешто во мене омекна. Јас чувствував како солзи благо ги исполнуваат моите очи, сосема доволно да ги навлажнат. Зошто во тој момент, јас се чувствував и засрамен и благодарен, како да самата ситуација била аранжрана од Будата да открие нешто што јас несум можел да видам самиот. Јас осознав колку брзо јас заборавав едно од најосновните учења во нашето практикување – дека

ние не сме одвоени. Личноста пред мене, мојот колега, не беше карактерот кој јас го конструирав туку човечко битие кое доживува страдање и бара поддршка. Наеднаш, јас видов дека тоа што јас го имав земено како фиксна состојба беше фактички сеуште во одвивање.

Размислувајќи подлабоко, јас почнав да гледам како причините и состојбите не се статички или еднонасочни. Тие се движат постојано, во двоен тек, формирајќи ги и преобликувајќи ги нашите релации. Моите одговори влијааа на мојот колега, исто како што нејзините одговори влијааа на мене, и таа беше толку многу причина за мојот раст колку што јас бев за неа.

Мојата реакција не беше едноставно сегашниот момент, туку минато-условено разбирање кое јас продолжив да го носам во иднината.

Кога јас можев да се сретнам со ситуацијата со отвореност попрво отколку тие фиксирани импресии, нешто се смени, не само во нашите интеракции туку внатре во моето срце. Тоа што еднаш се доживуваше како неконтролирана ситуација, нешто од кое треба да се бранам или дадам отпор, стана можност да практикувам сочувство.

Ова искуство ме потсети дека нашата Будистичка пракса не е нешто абстрактно или отстрането од нашите животи. Кога ние станавме свесни како ние одговараме на причини и состојби, ние почнуваме јасно да гледаме колку лесно ние можеме да паднеме во калани на фиксирање на другите на место преку нашите сопствени приметивања. Во истото време, преку секојдневниот живот и нашето практикување, нас ни е секогаш дадена слободата да реагираме различно. На овој начин, животот не е статичка реалност дефинирана од фиксни етикети туку жив тек во кој секоја мисла, збор, и дело учествува. Дури и во тешки околности, ако ние се сретнеме со состојби со свесност и сочувство, ние ќе можеме да почнеме да ги трансформираме не само нашите релации туку и самото поле во кое тие релации се одвиваат.

Стави ја наметката на Будата

Важноста на 'флексибилноста' во човечките односи

Поч. Никјо Новано
Основачот, Ришо Косеи-каи

Основачот Никјо Нивано и коосновачот Мјоко Наганума ја посетуваат Ибараки Областа во 1952 да ја шират Дармата

Кога јас мислам за тоа што многу луѓе во денешна Јапонија го бараат најмногу, јас верувам дека тоа е на крајот духовниот мир и внатрешно богатство. Најголема грижа тогаш за многу луѓе се врските, и тие сигурно сакаат да одржуваат хармонични врски со тие околу нив.

Ние имаме тенденција да претпоставиме, 'Јас го живеам мојот живот преку мои сопствени напори.' Но човечкиот живот не е така едноставен како тоа.

Вие често слушате дека е речено дека Јапонскиот карактер за 'личност' (人) е формиран со една линија која поддржува друга. Исто како што составот на овој карактер сугерира, тоа е преку блискост еден до друг и поддржување еден со друг да ние стануваме вистински човечни.

Патем, двете линии од овој карактер се разликуваат во должина. Дали тоа имплицира дека подолгата линија игра водечка улога и пократката линија игра поддржувачка линија? Ние можеме да помислиме така. Сепак реалноста на

човечките односи е дека личноста која изгледа дека прави поддршка всушност е поддржана, и тој кој се чини дека е поддржан фактички ја поддржува другата личност. Кога луѓето се поддржуваат еден со друг, апсолутно не постои разлика во вредност помеѓу нивните доприноси.

Заради тоа, треба да биде сосема природно да чувствуваме дека ‘Затоа што мојот живот е поддржан од така многу луѓе, јас исто така треба да живеам на начин кој ги поддржува тие околу мене.’ На пример, кога ние можеме да бидеме од помош на некого, неопислива среќа извира во нас. Сигурно секој го има доживеано овој вид на радост.

Како начин да се прошири кругот на хармонични односи околу вас, јас би сакал вие да размислувате на фразата ‘Ставете ја наметката на Татхагатата,’ која се појавува во ‘Учителите на Дармата’ поглавјето на Лотос Сутрата.

Текстот открива што ‘наметката на Татхагатата’ значи, објаснувајќи дека ‘наметката на Татхагатата е флексибилен и трпелив ум.’

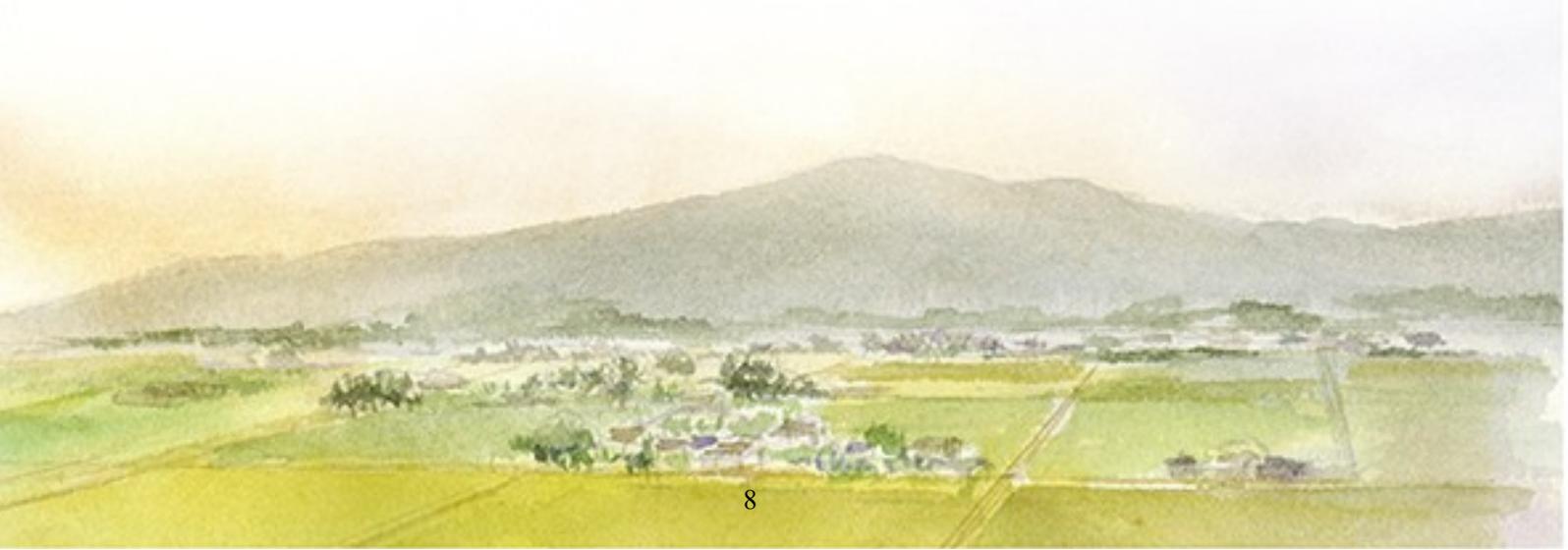
Како што зборот сугерира, ‘флексибилност’ значи да се има нежно и хармонично срце. Не трнлив, раздразлив ум кој го прави некој да се спротиставува, критицизира, и да ги боцка другите, туку попрво дух кој ви овозможува топло да ги прегрнете тие околу вас и да споделувате длабоко чувство на хармонија со луѓето кои ги сретнувате.

Во иднината, свесноста за фактот дека ние сме буквално причинети да живееме од сите луѓе и од сите нешта, попрво од менталитетот дека ние сме живи единствено преку нашите сопствени напори, ќе стане клучна. Јас верувам дека оваа свесност на бивање ‘донесен во живот’ наоѓа израз во зборовите ‘Стави ја наметката на Татхагатата.’

Наметките носени од Шакјамуни и неговите верници биле направени преку перење на облека оставена на гробишта која служела за завиткување на лешеве, или стари партали земени од купишта ѓубре. Деловите кои не биле оштетени се сечеле, се шиеле заедно, и тогаш се фарбале во жолт окер употребувајќи црвена глина. Оваа традиција ја отелотворува скромната свесност дека ние сме донесени во живот од луѓето во светот и одржувани преку се со кое сме поврзани.

Кога ние, исто така, размислуваме што нас ни дава живот, ние нужно заклучуваме дека ние сме причинети да живееме преку боговите и будите, исто како и сите нешта и сите луѓе во универзумот, и ние пристигнуваме кон вистината дека скромно да прифатиме дека нас ни е даден поклонот на животот, и дека ние сме одржувани, е врвниот пат кон среќата.

Кога некој мисли ‘Јас бев донесен во живот,’ нема дури ни најмал траг на чувства како антагонизам, ривалство, или цензура да се појават. Само чувство на благодарност – едноставно, ‘Колку многу сум благодарен’ – извира во нивните срца. И кога личноста се чувствува на ваков начин, нивните срца природно стануваат флексибилни. Таквото срце спонтано се открива себеси во нивните изрази на лицето, начин на зборување, и дела, давајќи пријатна импресија на луѓето кои тие ги сретнуваат. И од таму, идеални човечки релации се родени.

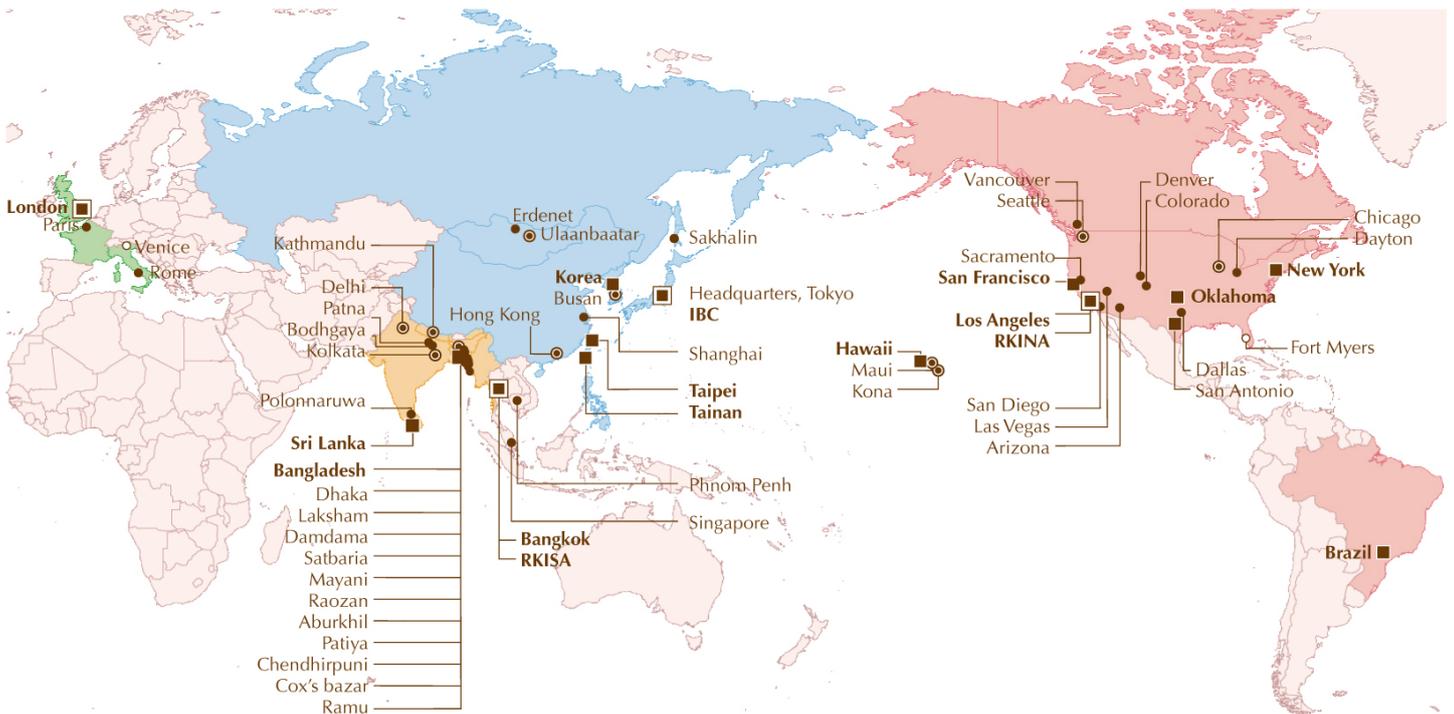

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about local Dharma centers

facebook

X

✉ Ние ги сметаме за добродојдени коментарите на нашиот билтен Живеејќи го Лотосот : living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp